

РЕШЕНИЕ

№ 3889

гр. София, 09.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 09.05.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **12837** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 вр. чл. 129, ал. 7 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) вр. чл. 104, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 7000, [улица], вх. Б, ет. 2, представлявано от В. Е. Т. против Решение № 32-293464/20.10.2016 г. на началника на митница Р., с което е отказано прихващане на дължима от дружеството сума по Ревизионен акт № 8/2014 г. със сумата от 10 000 лв., потвърдено с решение № Р-658/32-356123/20.12.2016 г. на директора на Агенция “Митници” (АМ).

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на решението, с което се отказва прихващане на суми, поради допуснати нарушения на материалния закон. Изложени са доводи за постановяване на обжалваното решение в противоречие с влязъл в сила съдебен акт – решение № 4185/17.06.2015 г., постановено по адм.д. № 583/2015 г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение № 5983/18.05.2016 г., постановено по адм.д. № 10864/2015 г. по описа на ВАС – II отделение. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Д., който моли съда да отмени оспорения акт по доводи, изложени в жалбата и в представени писмени бележки. Претендира се присъждане на разноски

Ответникът – директора на Агенция “Митници”, чрез процесуален представител юрк. Костурски, изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни аргументи излага в

представени по делото писмени бележки.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С молба рег. № 32-264554/21.09.2016 г. до началника на митница Р. от [фирма] е поискано да бъде извършено прихващане на преведената за лихви сума от 10 000 лева за покриване на част от дължимата от дружеството сума от 99 288,48 лева, представляваща задължение за акциз, определено с Ревизионен акт № 8/2014 г.

Издадено е оспореното в настоящото производство Решение № 32-293464/20.10.2016 г. от началника на митница Р., с което е отказано прихващане на дължимата от [фирма] сума от 99 288,48 лв. акциз по Ревизионен акт № 8/2014 г. със сумата от 10 000 лв., постъпила на 04.03.2013 г. Административният орган е приел, че на [фирма] с Ревизионен акт № 8/37/10.10.2014. г. за данъчни периоди 25.09.2006 г. 29.02.2008 г. са установени задължения за акциз в размер на 324325,12 лева и са начислени лихви в размер на 269 002,15 лева, изчислени към датата на съставяне на акта. Съгласно Ревизионния акт, постъпилите в митница Р. на дати 26.10.2012 г. и 01.03.2013 г. суми в размер на 48642,11 лева за акциз и 10000 лева за лихви са прихванати за частично погасяване на дължимия акциз. В решението е посочено, че РА е обжалван и с решение № 5983/18.05.2016 г. Върховният административен съд го е изменил, като за периода 25.09.2006 г. - 29.02.2008 г. е определил дължимия акциз в размер на 106 639,05 лева и съответните лихви за забава, считано от 20.03.2013 г. Административният орган е приел, че за да измени ревизионния акт, съдът се е позовал, на основание чл. 300 от ГПК, на влязла в сила Присъда № 13/04.03.2013 г., с която В. Т. е признат за виновен за избягване на плащане на акциз само в размер на 155 281,16 лева. Също така, за да постанови, че „определя дължимия акциз за периода 25.09.2006 г. 29.02.2008 г. в размер на 106639,05 лева и съответните лихви за забава, считано от 20.03.2013 г." съдът е приел, че от сумата в размер на 155 281,16 лева, следва да се приспадне само платеният акциз в размер на 48 642,11 лева. В решението е посочено, че съдът е приел, че постъпилата в митница Р. от [фирма] сума от 10 000 лева, преведена с платежно нареждане от 01.03.2013 г., следва да послужи за погасяване на дължимата лихва.

Решение № 32-293464/20.10.2016 г. е връчено на 27.10.2016 на управителя на жалбоподателя. Жалбата по реда на чл. 152 вр. чл. 129, ал. 7 ДОПК до директора на АМ е подадена чрез Т. Р. на 28.10.2016 г. С решение № Р-658/32-356123/20.12.2016 г., постановено в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, директорът на АМ е потвърдил обжалваното решение.

По делото са приети писмените доказателства, представени от жалбоподателя и с административната преписка. Присъединено за разглеждане е адм.д. № 146/2017 г. по описа на АССГ, образувано по жалба на [фирма] срещу решение № Р-658/32-356123/20.12.2016 г. на директора на АМ, прекратено с протоколно определение № 69/27.03.2017 г.

Установява се, че с Присъда № 13 / 04. 03. 2013 г. по НОХД № 99 / 2013 г. по описа на Окръжен съд Русе, влязла в сила на 20. 03. 2013 г., В. Е. Т. е признат за виновен в това, че в периода 25. 09. 2006 г. – 31. 03. 2008 г. в [населено място], в условията на продължавано престъпление, на шест пъти, като управляващ и представляващ [фирма], избегнал установяването и плащането на данъчни задължения – акциз, в размер на 155 281,16 лв.

С ревизионен акт № 8/37 от 10. 10. 2014 г., издаден от началник сектор „Акцизно законодателство” в отдел „Последващ контрол” на Митница Р., на [фирма], Р. са установени задължения за акциз в размер на 265 683,01 лв. и лихви за просрочие в размер на 269 002,15 лв.

С решение № 4185/17.06.2015 г., постановено по адм.д. № 583/2015 г. по описа на АССГ, съдът по жалба на [фирма] е изменил РА № 8/37 от 10.10.2014 г., издаден от началник отдел „Последващ контрол” на Митница Р., потвърден с Решение № 619/17.12.2014 г. на директора на Агенция „Митници”, като е определил дължимия акциз за периода 25.09.2006 г. – 29.02.2008 г. в размер на 106 639,05 лв. и съответните лихви за забава, считано от 20. 03. 2013 г. С решение № 5983/18.05.2016 г., постановено по адм.д. № 10864/2015 г. по описа на ВАС – II отделение, е оставено в сила решение № 4185/17.06.2015 г. на АССГ.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 вр. чл. 129, ал. 7 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - началника на митница Р., в предвидената от закона писмена форма, при спазване на административно производствените правила.

Настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение съответства на материалния закон.

Съгласно чл. 128, ал. 1 от ДОПК недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите.

В случая е безспорно установено, че от [фирма] по сметка на Митница Р. е преведена сума в размер на 10 000 лв. с платежно нареждане от 01.03.2013 г. за заплащане на лихви. Не се спори също, че към датата на издаване на оспореното решение посочената сума е разполагаема по сметка на Митница Р. и с нея не са погасени публични задължения на [фирма].

По спорния по делото въпрос относно това следва ли да бъде прихваната сумата от 10 000 лв. за погасяване на част от задължението на оспорващия за акциз (главница), определено с ревизионен акт № 8/37 от 10.10.2014 г., е налице влязъл в сила съдебен акт, който съгласно чл. 297 и чл. 299, ал. 1 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК следва да бъде съобразен в настоящото съдебно производство. С решение № 4185/17.06.2015 г., постановено по адм.д. № 583/2015 г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение № 5983/18.05.2016 г., постановено по адм.д. № 10864/2015 г. по описа на ВАС, съдът е приел следното: „Видно от оспорения РА (стр. 8 от същия и 25 от делото) в него изрично е посочено, че на дата 26. 10. 2012 г. е постъпила сума в размер на 48 642,11 лв. за акциз и на дата 04. 03. 2013 г. е постъпила сума в размер на 10 000 лв. за лихви. Тези суми, макар и да са приспаднати в оспорения РА, не са приспаднати с влязлата в сила и доколкото съдът намира, че задължението е именно по присъдата, следва това задължение да се намали с извършеното плащане в хода на наказателното

производство.

При това положение от сумата в размер на 155 281,16 лв., следва да се приспадне платения акциз в размер на 48 642,11 лв. и дължимата сума става 106 639,05 лв. и съответните лихви за забава.

Доколкото, както беше посочено, в присъдата е посочено глобално размера на дължимия акциз, който не съответства на данните по рекапитулативните декларации, задължението за лихва следва да се изчислява от влизането в сила на присъдата – 20.03.2013 г., като това следва да стане в хода на изпълнителното производство. В хода на това производство, от начислената сума за лихвата, следва да се приспадне сумата от 10 000 лв., която е безспорно че е платена от длъжника и която е призната в РА.“.

С оглед влязлото в сила съдебно решение, с което е постановено, сумата в размер на 10 000 лв. да бъде приспадна от начислените лихви с РА № 8/37 от 10.10.2014 г. и съгласно чл. 297 и чл. 299, ал. 1 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК искането на жалбоподателя за прихващане на посочената сума със задълженията му за акциз се явява неоснователно.

Твърденията в жалбата и в писмените бележки от процесуалния представител на оспорващия за противоречие на оспорения акт с решение № 4185/17.06.2015 г. по адм.д. № 583/2015 г. на АССГ и относно постановеното с последното не намират опора в представените по делото доказателства и установените въз основа на тях непротиворечиви факти.

Единствено за пълнота на изложеното следва да се посочи, че в изпълнение на решение № 4185/17.06.2015 г., постановено по адм.д. № 583/2015 г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение № 5983/18.05.2016 г., постановено по адм.д. № 10864/2015 г. по описа на ВАС, началникът на Митница Р. следва да извърши прихващане със сумата от 10 000 лв., внесена от жалбоподателя, за погасяване на начислените лихви с РА № 8/37 от 10.10.2014 г., изменен с посоченото съдебно решение.

С оглед гореизложеното следва да се приеме, че оспореното решение на началника на Митница Р. е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лева, съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], против Решение № 32-293464/20.10.2016 г. на началника на Митница Р., потвърдено с решение № Р-658/32-356123/20.12.2016 г. на директора на Агенция “Митници”.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Агенция “Митници” сума в размер на 500 лева (петстотин лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: